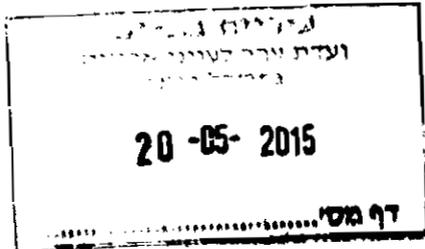

בפני וועדת הערר לענייני ארנונה
שליד עיריית בת – ים

לפי חוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית) תשל"ו – 1977

העוררת : הפועל מופת בת – ים ע.ר. 1-58-031458

המשיב : מנהל הארנונה בעיריית בת – ים

החלטה

עובדות

1. העוררת מחזיקה בשני נכסים, האחד בו יושבת העוררת הינו בית הפועל המצוי ברח' דב הוז 4 בת-ים והשני מצוי ברח' השלושה 9 בת-ים.
2. בישיבת וועדת הערר מיום 20.5.2014 הוחלט כי הצדדים יגישו סיכומיהם המשפטיים לעניין סעיף 5 לפקודת מיסי העירייה ומיסי הממשלה (פיטורין) בלבד בקשר עם סמכות וועדת הערר לדון בטענת האפליה הנטענת ע"י העוררת והוועדה תיתן את החלטתה בעניין.
3. סיכומים הוגשו מטעם העוררת וסיכומי תשובה הוגשו מטעם המשיב ואף הוגשו סיכומי תשובה מטעם העוררת.

טענות העוררת בשאלת סמכות ועדת הערר לדון בשאלת העדר שוויון ואפליה

4. העוררת טוענת כי הינה מופלית לעומת אגודות הספורט האחרות בבת – ים זאת בשל העובדה כי בגין הנכס בו ממוקמת העוררת, שהינה עמותת מלכ"ר שעוסקת בספורט ובקיום חוגי ספורט שונים, מוטלים חיובי ארנונה מופחתים בשעה שנכסים אחרים מאותו הסוג, זוכים לפטור מלא מארנונה.
5. העוררת טוענת כי לוועדת הערר קיימת הסמכות לדון בשאלת האפליה וזאת לאור סעיף 5 (ג) לפקודת הפיטורין.
6. העוררת אף מוסיפה, כי בעתירות מנהליות שאותן הגישה ציינה מפורשות כי הינה אגודת הספורט היחידה בבת-ים שאין ביכולתה של העירייה להקצות לה אולם ספורט השייך לעירייה והיא נאלצת להשתמש באולם הספורט שאינו שייך לעירייה ולפיכך נקבע

בעתירות אלה כי על העירייה לתמוך בעוררת באופן דומה ביחס לאחזקת האולמות ומתקני הספורט בהם היא עושה שימוש, גם אם אלה אינם מתקנים של העירייה.

7. כמו כן, לטענת העוררת תכלית החקיקה נלמדת מלשון החוק והיא מיועדת ליישום ערך שוויוני-כשהמחוקק מבקש לאחד תחת קטגוריה אחת את הנכסים המסווגים בשימוש זהה על פי סוג הנכסים ובאין סיווג זהה או דומה ביותר, אזי על פי הוראת סעיף 5 (ג)- באין סיווג זהה או דומה תוטל ארנונה עפ"י הסיווג הנמוך ביותר ברשות המקומית בשל בניין או קרקע לפי העניין.
8. העוררת מוסיפה, כי וועדת הערר היא האמונה על יישומה של פקודת הפיטורין, על סיווג נכסים, על הטלת ארנונות ועל הגשמת התכלית החקיקתית משל צווי הארנונה ופקודת הפיטורין.
9. לסיכום, טוענת העוררת כי לאור כל האמור לעיל יש לפטור את נכסי העוררת מתשלום ארנונה.
10. העוררת תומכת את טיעוניה בפסיקה רלוונטית.

טענות המשיב

11. המשיב טוען כי טענתה המרכזית והיחידה של העוררת בעררים אלה היא כי קביעת הארנונה שרירותית ומפלה את העוררת במכוון ובאופן ייחודי ביחס לשאר אגודות הספורט בעיר שכן בעוד ששאר אגודות הספורט נהנות מפטור מלא ונהנות מתמיכה עקיפה של העירייה, העוררת מקופחת לחלוטין ולא זוכה ליהנות מהפטור המגיע לה עפ"י דין.
12. לטענת המשיב, יש לדחות את טענתה המרכזית הנ"ל של העוררת לעניין אפליה, היות וזו אינה בסמכותה של וועדת הערר ובהתאם לדחות את העררים על הסף.
13. המשיב מוסיף כי, העילות בגינן ניתן לפנות את וועדת הערר מוסדרות בסעיף 3 (א) לחוק הערר וכי בפסיקה עקרונית ורבת שנים קבעו בתי המשפט כי בתקיפת חיובי ארנונה יש לקבוע חלוקה דיכוטומית ולפיה בנושאים עובדתיים טכניים-יש לפנות לוועדת הערר, שעה שבתקיפת חוקיות צו המיסים, חוסר סבירות החלטת הרשות, אפליה וכיו"ב, עילות השייכות לתחום המשפט המנהלי-יש לפנות לבית המשפט לעניינים מנהליים בדרך של עתירה מנהלית ואין לוועדת הערר סמכות לדון בהן.

14. כמו כן, העוררת מקבלת היום את אחוז ההנחה המקסימלי לו היא זכאית במסגרת פקודת הפיטורין ואין למשיב, כמו גם לוועדת הערר, כל סמכות ליתן לעוררת כל פטור או הנחה נוספת שלא במסגרת הדין.

15. המשיב מבקש להוסיף כי הנו מכחיש אפליה בין העוררת לאגודות ספורט אחרות ו/או גופים אחרים והוא אינו מעניק כל פטור של 100% מתשלום ארנונה לאגודות ספורט אחרות ו/או גופים אחרים מכח פקודת הפיטורין שכן הפקודה אינה מאפשרת לו ליתן פטור בשיעור כזה כאמור לעיל.

16. לסיכום, טוען המשיב שבשל העובדה כי טענתה המרכזית של העוררת היא אפליה וזוהי טענה מנהלית בעלת היבט משפטי מובהק ואינה בסמכותה של וועדת הערר אלא בסמכותו של בית המשפט לעניינים מנהליים בדרך של עתירה, יש לדחות את הערר על הסף וזאת בשל היעדר סמכות הוועדה לדון בסוגיית האפליה הנטענת.

17. המשיב תומך את טיעונו בפסיקה רלוונטית.

דיון והכרעה

18. בפני הוועדה הונחו סיכומים אשר הוגשו מטעם העוררת וסיכומי תשובה אשר הוגשו מטעם המשיב ואף סיכומי תשובה מטעם העוררת.

19. קראנו היטב את הסיכומים אשר הוגשו ע"י הצדדים לרבות הפסיקה הרלוונטית אשר צורפה ע"י הצדדים לתמיכת טיעוניהם.

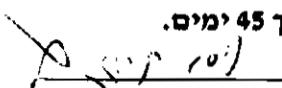
20. אנו סבורים כי צודק המשיב בטענותיו בדבר חוסר סמכותה של הוועדה לדון בטענות העוררת והמסתכמות לכדי טענה אחת עיקרית והיא טענת האפליה.

21. סמכויותיה של וועדת הערר מוסדרות בחוק ואין לוועדה סמכות לדון בעניינים שאינם מצויים בהגדרת סמכויותיה בחוק.

22. אשר על כן, דוחה הוועדה את עררי הארנונה שהוגשו ע"י העוררת כנגד מנהל הארנונה בעיר בת-ים על שומת הארנונה בגין הנכסים שברח' דב הוז 4 וברח' השלושה 9 בת-ים.

ניתנה היום, א' בסיון תשע"ה, 19.5.2015

זכות ערר במני בית המשפט לעניינים מנהליים באזור תל-אביב בתוך 45 ימים.

מר ניסים בנפשיאן
חבר הוועדה

עו"ד כנרת שמיר מסיקה
יו"ר הוועדה

מר איזידור מלומצו
חבר הוועדה